Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)

RYNK Příloha

Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)

RYNK Příloha

Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)

RYNK Příloha

Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)

RYNK Příloha

Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)

RYNK Příloha

Z deníku pana M.

…A tak jsme se vydali na cestu. Vzali jsme to nejcennější, co jsme mu mohli nabídnout – zlato lásky, kadidlo modliteb a myrhu vděčnosti. Ten čtvrtý měl vzít tři dary – říkal, že si je koupil u nějakýho chlápka. Na naše místo setkání se však dostavil bohužel už jen Kašpar. Zas ten Kašpar, co jsem ho, chudáka, včera tak urazil. Chtěli jsme počkat, ale hvězda zářila a putovala dál. Chudák Baltazar se nestačil málem ani vyčůrat a už skoro byla pryč. Tak jsme museli rychle jít.

Prošli jsme Babylónií, kde bylo strašný vedro, a ten Kašpar zas poznamenal, že kdyby byl šaman, že by snad začal vyvolávat déšť…

Když jsme dorazili na kraj Bagdádu, narazili jsme tam snad na tu nejhůř udržovanou nemocnici, jakou jsme kdy viděli. Přemlouvali jsme Baltazara, aby jim dal aspoň trochu toho zlata na opravu, ale on říkal, že to chce věnovat tomu novorozenýmu Králi.

Já říkám: „Baltazare, nebuď lakomej!“ a on si tu svoji „hlavu pomazanou“ stejně zas postavil, ať si prý se svým kadidlem dělám, co chci, ale on že zlato donese Králi, ať se děje, co se děje. Ještě že tak udělal, po 3 dnech jsme se totiž dozvěděli, že se tam z čista jasna objevil nějakej chlápek, který nemocnici věnoval vzácnej nerost, a že se tedy bude renovovat.

Ještě že jsi, Baltazare, tak tvrdá palice…

(veba)